

Véget ér a tanév – de miért ne lehetne az évváró a kreativitás ünnepe is?

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola oktatója szerint a drámapedagógia új életet lehelhetne az évtizedek óta változatlan tanévzáró ünnepségekbe

Több mint 900 ezer általános iskolás és gimnazista számára ér véget ma a 2025/2026-os tanév. Egy utolsó feladat azonban még vár a családokra: részt kell venniük a tanévzáró ünnepségen. A jellemzően hosszú, formális esemény nem tartozik a diákok kedvenc iskolai eseményei közé, pedig a szakemberek szerint ez az alkalom is jó lehetőséget adhatna arra, hogy a gyerekek megtapasztalják a drámapedagógia pozitív hatásait. Ám ehhez meg kell bontani az évtizedek óta változatlan kötött formát.

Június 19-én véget ér a 2025/2026-os tanév, így ezekben a napokban több mint 3550 általános iskolában, 880 gimnáziumban és több száz szakképzési intézményben tartanak tanévzárókat, amelyeknek a „forgatókönyve” a legtöbb intézményben évtizedek óta változatlan. Pedig az iskolai ünnepségek jó lehetőséget kínálnak arra, hogy a pedagógusok és a szülők is megtapasztalhassák, milyen pozitív hatással van a drámapedagógia a gyerekek mentális jóllétére, kompetenciáira és a közösségre – véli Bethlenfalvy Ádám, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola Drámapedagógiai Központjának vezetője.

„Nem feltétlenül kell drámaórát tartani ahhoz, hogy a drámapedagógia módszereit használhassuk, erre egy iskolai ünnepség is jó alkalom lehet. Ha megbontjuk a kötött formát, akkor egy évváró műsorának az összeállítása élvezetes, kreatív munka, amelybe a diákokat is érdemes bevonni. Válogassanak ők novellákat vagy verseket, gondolkodjunk velük együtt azon, hogyan ünnepelhetjük meg a tanév lezárását” – mondja a szakember, kiemelve: a dráma az osztályok, évfolyamok közösségének erősítésében is fontos szerepet játszik, hiszen olyan formákat kínál, amelyekben muszáj együttműködni.

Még mindig nem kap elég nagy szerepet a dráma az iskolákban

A főiskola idén is meghirdeti drámajáték-vezetői és drámapedagógiai kétéves szakirányú továbbképzéseit, amelyeken a gyakorló szakemberek elsajátíthatják az iskolai mindennapokba beépíthető legfontosabb dramatikus technikákat, képessé válnak a dramatikus foglalkozások tartására, a korosztály szellemi-lelki fejlődési problémáinak felismerésére és segítséget tudnak nyújtani a helyes válaszok megkereséséhez. A gyakorlatias képzésekre egészen [június 30-ig lehet jelentkezni](#).

„A drámapedagógia a mostani digitalizált és individualizált világban erős, hatékony eszköz lehet a pedagógusok kezében, amellyel a közösséget, a kreativitást, az empátiát erősíthetik

már az óvodai csoportjukban vagy később, az iskolai osztályukban” – mondja Bethlenfalvy Ádám, kiemelve: a drámát a Nemzeti alaptanterv és a kerettantervek a 7. évfolyamban a kötelező tárgyak, a középiskola 11-12. évfolyamán a választható tantárgyak közé sorolják. Az iskolák szabad órakeretük terhére más évfolyamokon is beépíthetik a drámaórát, a módszertant pedig bármilyen más foglalkozáson is használhatják, ám abban nagyok a különbségek, hogy ezzel a lehetőséggel élnek-e. Vannak olyan általános iskolák, ahol minden felső tagozatos osztálynak van drámaórája, máshol viszont szinte semmilyen szerepet nem kap a drámapedagógia.

Pedig nemzetközi kutatások azt bizonyítják, hogy azok a gyerekek, akik rendszeresen részt vesznek drámapedagógiai foglalkozásokon, könnyebben küzdenek meg a stresszel, empátikusabbak és nyitottabbak, aktívabbak a közösséget érintő ügyekben, kevesebb időt töltenek a képernyő előtt, jobb a humorérzékük, magabiztosabban kommunikálnak, otthon és az iskolában is jobban érzik magukat, hiszen megtanulnak figyelni egymásra, együtt gondolkodni, megosztani a véleményüket.

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola drámapedagógiai és drámajáték-vezetői szakirányú továbbképzéséről bővebb információt [a főiskola honlapján](#) találnak az érdeklődők.